

INHOUD

Economie 2

- Geen all-in of saldo-akkoorden meer in deze onderhandelingsronde!

Ondernemingen 3

- Sociaal Strafwetboek in werking: welke gevolgen voor welzijn op het werk?

Sociaal beleid 4

- Statuut arbeiders/bedienden: analyse van de gevolgen van het arrest van het Grondwettelijk Hof van 7 juli 2011

Sociale ombuds 5

- Beroepsziekten – ingangsdatum van een uitkeringsaanvraag – volgens het Grondwettelijk Hof

Echo regio's 5-7

- Een onverwachte tweede uitgave
- Autofiscaliteit: echt vergroenen en sociaal bijsturen
- Woon-werkverkeer
- Overheveling van de kinderbijslag: een stand van zaken
- Studiedag van de Cepag

Europa & Internationaal 8

- Voorstel van Richtlijn CCTB: KAN BETER!
- Ontwapenen om te ontwikkelen

Begroting: hoog tijd om orde op zaken te stellen in de belastinguitgaven

Op het ogenblik dat de begrotingsbesprekingen van start gaan (zoals ondermeer in Frankrijk), ontstaat er discussie over de noodzaak om bepaalde fiscale uitgaven te schrappen. Internationale instellingen veroordelen overigens de omvangrijke fiscale aftrekmogelijkheden in ons land. De houding van bepaalde politieke partijen, die enkel willen snoeien in de sociale en de overheidsuitgaven, doet dan ook meer dan één vraag rijzen.

In de laatste rapporten over België zet de OESO dit problematische kenmerk van het Belgische belastingstelsel dik in de verf. De laatste jaren kwamen er inderdaad tal van fiscale aftrekken bij.

De belastingaangifte in ons land is daardoor een echte catalogus geworden. Nochtans tonen alle studies duidelijk aan dat fiscale aftrekken de doeltreffendheid en de rechtvaardigheid van de belastingen sterk ondermijnen, omdat zij hoofdzakelijk de hoogste inkomens ten goede komen. Bovendien is het zo dat de uitzonderingsregeling en de belastingaftrek voor het langetermijnsparen (levensverzekeringspremie die niet gekoppeld is aan de aankoop van een woning, pensioensparen, ...) tot een negatieve effectieve belastingvoet leiden. Zodat daardoor het langetermijnsparen niet alleen onderbelast, maar bovendien ook nog door de Staat gesubsidieerd wordt!

In de vennootschapsbelasting moest, als gevolg van een veroordeling vanwege de Europese Unie, de duurste van de uitzonderingsmaatregelen (de regeling van de coördinatiecentra) stopgezet worden. Jammer genoeg werd deze regeling vervangen door de beruchte notionele intrestaftrek, die overigens in de begroting vreemd genoeg niet als een belastinguitgave beschouwd wordt. Als men de begrotingskost van de coördinatiecentra en van de notionele intresten samentelt, dan komt men tot bedragen die beduidend hoger liggen dan tijdens de beste jaren van de coördinatiecentra.

Ook de uitzonderingsregeling voor de meerwaarden is een constante in de Belgische belastingwetgeving. Het is dan ook niet verwonderlijk dat de OESO ons land uitnodigt om die uitzondering te herzien.

In zijn laatste rapporten vraagt de OESO om ondermeer ook na te denken over de mogelijkheid meerdere spaarrekeningen te openen om de vrijstelling te krijgen, en over de verminderde BTW voor de horeca, en over het feit dat bepaalde vrije beroepen niet BTW-plichtig zijn.

Als men in ons land de belastinguitgaven zou terugbrengen tot het gemiddelde niveau van onze drie buurlanden, dan zou deze ingreep netto 4 miljard euro meer (of 1% van het BBP) opleveren. In het licht van dit cijfer is het dus hoog tijd dat de overheid zich ernstig buigt over de zin van deze zeer dure uitgaven.

**Agenda:
Klimaatmanifestatie
3 december 2011**

Aansluitend op de Conferentie van Kopenhagen (2009) en Cancun (2010) vindt de volgende VN-conferentie over klimaatverandering begin december plaats in Durban (Zuid-Afrika).

Het is de bedoeling een juridisch en bindend akkoord af te sluiten als vervolg op het Protocol van Kyoto dat eind 2012 ten einde loopt.

Het Internationaal Vakverbond (met daarin het ABVV) zal aanwezig zijn op deze conferentie.

De strijd tegen klimaatverandering in het kader van een 'just transition' brengt oplossingen voor de crisissen die wij kennen!

*De uitdaging, voor de vakbonden, bestaat erin die **Just transition** – die opgenomen werd in het akkoord van de vorige VN-conferentie over klimaatverandering die plaatsvond in Cancun in 2010 – toe te passen. Het is de bedoeling om voor de werknemers een sociaal verantwoorde transitie in te voeren, a fortiori voor de meest kwetsbare onder hen, naar een koolstofarme maatschappij.*

Wij zullen onze stem laten horen en het klimaatvraagstuk centraal op de politieke agenda plaatsen!

Het maatschappelijk middenveld werkt al aan de mobilisatie overal ter wereld.

*In België organiseert de klimaatcoalitie (waarvan het ABVV actief lid is) opnieuw een grote mobilisatie op **3 december** in Brussel.*

Schrijf deze datum al in je agenda! Het ABVV zal via zijn intergewestelijken en via de jongeren een grote mobilisatie organiseren!

*Meer info:
<http://www.klimaatcoalitie.be>*

Geen all-in of saldo-akkoorden meer in deze onderhandelingsronde!

De analyse van de sociale sectorakkoorden in 104 paritaire comités dusver geeft aan dat er **geen all-in of saldo-akkoorden** met betrekking tot de koopkrachtaanpassing zijn ondertekend. In een aantal paritaire comités zijn afspraken gemaakt die al voor een deel over de volgende CAO-periode heen gaan, of zelfs voor onbepaalde duur zijn aangegaan (zoals afspraken in verband met verlenging afspraken brugpensioen of in verband met maaltijdcheques), wat vaak serieuze verworvenheden inhoudt.

In het merendeel van de paritaire comités blijft men **binnen de opgelegde loonmarge**. In heel wat sectoren wordt de koopkracht verder versterkt door andere voordelen, die vaak moeilijk precies te kwantificeren zijn. In praktisch alle bediendensectoren worden naast de normale bruto-loonsverhoging **andere voordelen** toegekend: verbetering terugbetaling vervoerkosten, premies allerhande, ecocheques, verbetering 2de pijlersystemen enz.

In heel wat sectoren, zeker voor wat de bedienden betreft, voorziet men nu meer dan vroeger de mogelijkheid tot **bedrijfsonderhandelingen**. Voor de bedienden moet natuurlijk ook aangestipt worden dat - naast de indexeringen conform aan wat is voorzien in de Wet op het Concurrentievermogen van 1996 - ook de **baremieke verhogingen** instaan voor extra koopkrachtverhoging.

In een groot aantal sectoren is er een verhoging van de **aanvullende uitkeringen** voor werkloosheid (tijdelijk of gedeeltelijk) en langdurige ziekte. Naast het luik koopkracht leggen de kwalitatieve punten nadruk op vorming, verlenging van alle brugpensioensystemen, tijdskrediet-systemen, verbetering syndicale werking enz.

In sectoren waar een **aanvullend pensioen** werd toegekend, blijft dit behouden. Vaak worden de werkgeversbijdragen verhoogd. In een groot aantal sectoren (bv. PC 329-01 socio-culturele sector van de Vlaamse Gemeenschap en PC 106-3 vezelcement) wordt een aanvullend pensioen ingevoerd. Ter herinnering, het wettelijk kader voorziet duidelijk dat de engagementen inzake aanvullende pensioenen die een deel solidariteit inhouden, uit de loonmarge

moeten gehouden worden.

In zowat alle akkoorden wordt een jaarlijkse verhoging van de **participatie aan vorming** met 5% vooropgesteld, vaak aangevuld met een verhoging van de bijdragen voor het sociaal fonds. In heel wat sectoren wordt bij de vormingsinspanningen ook bijzondere aandacht gegeven aan risicogroepen.

Het **conventioneel brugpensioen wordt verdergezet**. Het gaat zowel om halftijds brugpensioen op 55, als brugpensioen op 56 (mits voldaan aan voorwaarden anciënniteit en eventueel nachtwerk) en brugpensioen op 58, en vaak zelfs over 31/12/12 getild.

De vooruitgang in de **harmonisering** van de statuten van arbeiders en bedienden is **bepikt**. Voor zover bekend wordt in minstens vier sectoren de opzegtermijn voor arbeiders verlengd in functie van de anciënniteit. De carenzdagen voor arbeiders worden wel veelvuldig afgeschaft.

In een aantal PC's (bv. garagebedrijf, koetswerk en metaalbouw) worden dagcontracten principieel verboden of beperkt. Overigens is het een positieve vaststelling dat in verschillende PC's afspraken zijn gemaakt in verband met de **terugdringing van uitzendarbeid** (PC 129 papier en karton) of in verband met de omzetting van interimcontracten in contracten van onbepaalde duur na 6 maand (bv. PC 110 textielverzorging, PC 142-02 textielrecuperatie).

Er is voor zover bekend **geen sprake van ondertekende all-in akkoorden**. In de bouw is het all-in akkoord in 2009 afgeschaft en vervangen door een trimestriële indexatie aan de hand van een coëfficiënt gelijk aan het quotiënt van de sommen van de sociale indexen van de eerste 2 maanden van de laatste 2 trimesters, zonder dat verlaging van de lonen mogelijk is.

Met uitzondering van enkele recent opgerichte PC's en PC 100 waar nog geen indexeringsmechanismen werden overeengekomen, blijven de specifieke indexeringsmechanismen overal wel bestaan (via bepaalde formules, en/of op een vast tijdstip, bv 1 juli).

maureen.verhue@abvv.be

Sociaal Strafwetboek in werking: welke gevolgen voor welzijn op het werk?⁽¹⁾

Op 1 juli 2011 is het nieuwe sociaal strafwetboek in werking getreden. Het groepeerd voor het eerst alle inbreuken op het arbeidsrecht en socialezekerheidsrecht. De sociaal inspecteurs die het toezicht op zich nemen zijn aangeduid, en er is een regeling voor de betaling van de administratieve geldboetes. De opbrengst ervan gaat naar de sociale zekerheid, de opbrengst van strafrechtelijke geldboeten is voor de fiscus bestemd.

Strafwetboek: inhoud, structuur en sancties

Het Sociaal Strafwetboek zorgt voor een vereenvoudigd sociaal strafrecht met sancties die zijn afgestemd op de ernst van de inbreuken. Het instrument bestaat uit twee boeken. Het eerste boek regelt de preventie, de vaststelling, de vervolging en de bestraffing van de inbreuken in het algemeen. Het tweede boek bevat een inventaris van de inbreuken, ingedeeld per materie. Alle inbreuken op het arbeidsrecht en het socialezekerheidsrecht zijn ondergebracht in vier mogelijke sanctieniveaus. De sancties zijn een administratieve geldboete (laagste niveau), een strafrechtelijke geldboete (vanaf niveau 2) en een gevangenisstraf (niveau 4). Voor zeer ernstige inbreuken (van niveau 3 en 4 en wanneer de wet dit voorziet) zijn extra straffen voorzien: de sluiting, het beroepsverbod en het exploitatieverbod.

Welzijn op het werk

Als gevolg van het feit dat de codex over het welzijn op het werk nog steeds niet voltooid is, zijn niet alle strafbepalingen over gezondheid en veiligheid op het werk overgenomen in hoofdstuk I van boek II (Inbreuken tegen de persoon van de werknemer). Voor de strafbepalingen die niet opgenomen worden in het nieuw Sociaal Strafwetboek is enerzijds nog steeds de wet van 4 augustus 1996 betreffende het welzijn van de werknemers bij de uitvoering van hun werk (en de uitvoeringsbesluiten) van toepassing, en anderzijds het nieuw artikel 128 van het Sociaal Strafwetboek. De strafbepalingen over gezondheid en veiligheid op het werk, die het onderwerp uitmaken van artikels 80 tot 94 van de wet van 4 augustus 1996 werden, op één uitzondering na (art. 80),

opgeheven door het Sociaal Strafwetboek. Artikel 128 van het Sociaal Strafwetboek bevat de straffen voor inbreuken op de bepalingen van de wet van 4 augustus 1996 (met uitzondering van specifieke bepalingen die reeds opgenomen zijn in het Sociaal Strafwetboek). Deze inbreuken worden bestraft met een sanctie van niveau 3 of een sanctie van niveau 4 wanneer er sprake is van verzwarende omstandigheden (wanneer de inbreuk 'gezondheidsschade of een arbeidsongeval tot gevolg heeft gehad voor een werknemer'). Voor de details van de strafbare inbreuken moet echter nog steeds teruggegrepen worden naar de wet betreffende het welzijn van de werknemers en haar uitvoeringsbesluiten.

Een aantal concrete voorbeelden:

Werkgevers die niet de gepaste preventie maatregelen nemen om pesterijen op de werkvloer te voorkomen (bijvoorbeeld geen risicoanalyse uitvoeren, of geen gespecialiseerde preventieadviseur aanduiden), begaan een inbreuk van tweede categorie. Zij riskeren een strafrechtelijke geldboete van 275 tot 2.750 euro (artikel 121).

Een belemmering van de goede werking van het Comité Voor Preventie en Bescherming op het werk hoort thuis in dezelfde categorie (artikel 191).

Wie zijn medewerkers pest, begaat een van de zwaarst mogelijke inbreuken, en belandt op niveau 4. Hij kan een geldboete van 3.300 euro tot 33.000 euro en een gevangenisstraf van zes maanden tot drie jaar oplopen (artikel 119).

Overtredingen van de reglementering in verband met tewerkstelling op éénzelfde arbeidsplaats of werken met derden worden bestraft met een sanctie van niveau 3 (artikels 129 en 130). Dat geldt eveneens voor het niet nemen van preventie maatregelen op basis van een risicoanalyse met het oog op de bescherming van zwangere werknemers of werknemers die borstvoeding geven (artikel 126).

francois.philips@abvv.be

⁽¹⁾ Voor de redactie van dit artikel werd dankbaar geput uit nr. 13 van *Preventactua* en nr. 14 van de *Nieuwsbrief Arbeidsveiligheid*.

Infocyclus "Welzijn op het werk"

Het ABVV gaat door met zijn infocyclus welzijn op het werk.

Bedoeling is thema's te behandelen die dicht aanleunen bij de activiteiten van onze afgevaardigden op de werkvloer. Met deze vergadercyclus willen wij niet alleen onze vertegenwoordigers de kans geven elkaar beter te leren kennen, maar ze ook in contact brengen met deskundigen die gespecialiseerd zijn in de diverse aspecten van het welzijn op het werk in het algemeen en de invoering van preventie maatregelen in het bijzonder.

Vertegenwoordigers van de inspectiediensten en de externe diensten voor technische controle worden eveneens uitgenodigd.

Op de eerste dag werd een stand van zaken opgemaakt van de codificatie van de regelgeving op het welzijn op het werk, terwijl de tweede dag dieper ingegaan werd op de psychosociale belasting op het werk.

Beide dagen kenden een ongekend groot succes.

Op woensdag 9 november 2011 is een derde dag gepland, meer bepaald over de rol van de normalisatie en de certificatie van het preventiebeleid op het gebied van welzijn op het werk.

Een gedetailleerd programma kun je vragen bij het secretariaat van het departement ondernemingen:

*ines.roelandt@abvv.be,
carmina.concetta@fgtb.be of
ines.derousselle@fgtb.be.*

Via dezelfde e-mailadressen kun je ook inschrijven.

**Jaarverslag 2011
Studiecommissie
voor de Vergrijzing
(SCvV)**

De evolutie van alle sociale uitgaven zal volgens de SCvV van 25,3% van het BBP in 2010 naar 30,9% van het BBP in 2060 evolueren (0,5% minder dan voorspeld in het verslag van 2010) wat overeenstemt met een vergrijzingskost van 5,6% van het BBP (0,9% tussen 2010 en 2016 en 4,7% tussen 2016 en 2060).

Dit verslag, dat de periode tot 2060 bestrijkt, is slechts een projectie gebaseerd op diverse hypothesen inzake o.a. demografie en sociaal beleid. In het verslag wordt bijv. toegegeven dat gezien de verschillen tussen de eerdere hypothesen en de tijdens de laatste 3 jaren waargenomen feiten op demografisch vlak, vooral qua vruchtbaarheid en internationale immigratie, de voorspellingen dienden herzien te worden. De SCvV maakte ook een studie omtrent het effect van een verhoging van het aantal vereiste loopbaanjaren naar 40 voor het brugpensioen en het vervroegd pensioen. De vergrijzingskost zou met slechts 0,1% dalen. De studie bewijst dat het optrekken van het aantal loopbaanjaren niet de oplossing is maar dat er eerder moet gezocht worden naar een structurele verbetering van de arbeidsmarkt (werken voor oudere werknemers opnieuw werkbaar maken, meer jongeren aan het werk krijgen, etc.), opdat een dergelijke maatregel een doorslaggevend effect heeft.

**Statuut arbeiders/bedienden:
analyse van de gevolgen van het arrest
van het Grondwettelijk Hof van 7 juli 2011**

In het kader van een geschil voor de Arbeidsrechtbank van Brussel had een arbeider een vordering ingesteld waarbij hij een vergoeding voor willekeurig ontslag, de betaling van de carenzdag en een bijkomende opzegvergoeding (overeenstemmend met de opzeg waarop hij recht zou gehad hebben als hij bediende was geweest), vorderde.

In die context werden twee prejudiciële vragen aan het Grondwettelijk Hof gesteld:

- Is het verschil in opzegtermijn tussen arbeiders (art.59 AOW) en bedienden (art.82 AOW) strijdig met de artikelen 10 (gelijkheidsbeginsel) en 11 (antidiscriminatie) van de Grondwet?
- Zijn de toepassing van de carenzdag bij arbeiders (art.52§2 AOW) en het ontbreken van een carenzdag bij bedienden (art.70 AOW) strijdig met de artikelen 10 en 11 Grondwet?

In een arrest van 08/07/1993 had het Hof zich hierover al gebogen. Het Hof erkende toen het bestaan van een verschil in behandeling tussen arbeiders en bedienden, dat onverantwoord zou zijn indien het vandaag werd ingevoerd. Maar het Hof stelde ook dat dit verschil niet strijdig was met de Grondwet in de mate dat rekening moest gehouden worden met de historische context enerzijds en de doelstelling van de wetgever anderzijds, namelijk de stapsgewijze harmonisatie van de statuten.

Maar in zijn arrest van 07/07/2011 oordeelt het Hof dat de verschillen in statuut tussen arbeiders en bedienden wat de carenzdag en de opzegtermijnen betreft, **strijdig zijn met de Grondwet.**

Het Hof volgt daarbij de volgende redenering: het merkt op dat sinds 1993 inspanningen geleverd werden om de statuten dichter bij elkaar te brengen (onder meer via de sectorale akkoorden, cao 75, de wet van 12 april 2011). **Maar zo stelt het Hof, "De tijd waarover de wetgever vermag te beschikken om een vastgestelde ongrondwettelijke situatie te verhelpen is echter niet onbegrensd."**

Het doel van de geleidelijke harmonisatie verantwoordt niet langer, achttien jaar na het arrest uit 1993, dat sommige verschillen in behandeling nog geruime tijd kunnen worden behouden, waardoor een toestand

van manifeste ongrondwettigheid zou worden bestendigd.

Hoewel het Hof de ongrondwettelijkheid van die wetsbepalingen vaststelt, kent het toch een termijn tot 08/07/2013 toe om die verschillen tussen de statuten weg te werken: *"Wat de voorliggende verschillen in behandeling betreft, zou een niet-gemoduleerde vaststelling van ongrondwettigheid in tal van hangende en toekomstige zaken tot een aanzienlijke rechtsonzekerheid leiden en een groot aantal werkgevers in ernstige financiële moeilijkheden kunnen brengen. Overigens (...) zou een dergelijke vaststelling van ongrondwettigheid de inspanningen van verdere harmonisatie kunnen doorkruisen waartoe het Hof de wetgever in zijn arrest van 1993 heeft aangespoord."* Met andere woorden, de bepalingen betreffende de opzegtermijnen en de carenzdag blijven gelden totdat de wetgever nieuwe bepalingen aangenomen heeft, maar dat moet wel ten laatste op 08/07/2013 het geval zijn.

Commentaar

De vraag aan het Hof betrof enkel de opzegtermijnen en de carenzdag, maar we kunnen met een aan zekerheid grenzende waarschijnlijkheid stellen dat het Hof dezelfde redenering zal volgen voor de andere verschillen tussen het arbeiders- en het bediendestatuut.

Uit de lezing van het arrest blijkt dat de in de wet van 12/04/2011 voorgestelde maatregelen die op 1/1/2012 in werking treden, onvoldoende zijn.

Het Hof interfereert hier rechtstreeks in een dossier dat de sociale partners steeds geclaimd hebben en legt een eindlimiet op. Op korte termijn blijven de bepalingen in de eerste periode gehandhaafd. Maar tegen 08/07/2013 moeten die bepalingen vervangen worden door nieuwe (waaronder verstaan moet worden dat er geen onderscheid meer zal zijn), zoniet zullen de verschillen tussen de statuten ongrondwettelijk verklaard worden (wat tot een grote rechtsonzekerheid zal leiden).

Tot slot toont dit arrest opnieuw de groeiende inmenging van de rechterlijke macht in de politieke sfeer aan.

GW. Hof, 07/07/2011, nr. 125/2011

**jean-francois.macours@abvv.be en
hilde.duroi@abvv.be**

Beroepsziekten - ingangsdatum van een uitkeringsaanvraag - volgens het Grondwettelijk Hof

Op 31/07/2006 dient een arbeider-mecaniciën een aanvraag tot schadeloosstelling in bij het Fonds voor Beroepsziekten (FBZ) dat een periode van tijdelijke ongeschiktheid toekent, maar geen blijvende gedeeltelijke ongeschiktheid.

Op 19/10/2007 wordt een verzoek ingediend bij de arbeidsrechtbank van Verviers die, na onderzoek, besluit tot een blijvende gedeeltelijke arbeidsongeschiktheid van 8%, dit vanaf **16/05/1991**.

De discussies betroffen de ingangsdatum van de vergoeding.

De rechtbank past art.35, al.2 van de samengeordende wetten van 03/06/1970 m.b.t. de beroepsziekten toe, zoals het Grondwettelijk Hof die interpreteert in zijn arrest nr 25/2007 van 30/01/2007. Dit artikel 35 bepaalt het volgende «*Wanneer de arbeidsongeschiktheid van in de beginne blijvend is, wordt een jaarlijkse vergoeding toegekend(...), te rekenen vanaf het begin van de ongeschiktheid; de vergoeding zal evenwel niet vroeger kunnen ingaan dan honderdtwintig dagen voor de datum van het indienen van de aanvraag*». In dit arrest is het Grondwettelijk Hof dus de mening toegedaan dat de beperking van

120 dagen m.b.t. de datum van ingang van de uitkering in tegenspraak is met de Grondwet.

Het FBZ ging in beroep bij de arbeidsrechtbank van Luik die in zijn arrest van 07/05/2010 het Grondwettelijk Hof bevrageet over de toepassing in casu van artikel 2277 van het Burgerlijk Wetboek dat voorziet in een verjaringstermijn van 5 jaar voor de uitbetaling van een achterstallige rente.

In zijn arrest nr 73/2011 van 12/05/2011, is het Hof van mening dat het niet hoeft te antwoorden op de gestelde vragen, in de mate dat het bepalen van de ingangsdatum voor een uitkeringsaanvraag niet geregeld wordt door artikel 2277 van het BW, maar wel door artikel 35 van de samengeordende wetten van 03/06/1970, zoals geïnterpreteerd door arrest nr 25/2007 van 30/07/2007.

Als conclusie kunnen we dus stellen dat de uitkering verschuldigd is vanaf het begin van de blijvende arbeidsongeschiktheid, zonder mogelijkheid om van dit principe af te wijken door deze erkenning in de tijd te beperken.

GW, 12/05/2011, n° 73/2011.

jean-francois.macours@abvv.be

Rechtspraak m.b.t. sociale aangelegenheden

De sociale studiedienst lanceert opnieuw het voorstel om een database aan te leggen met daarin de rechtspraak inzake sociaal recht, gunstig voor vakbondsstellingen. Deze database zou dan ter beschikking van het hele ABVV worden gesteld.

Om deze database zo volledig mogelijk te maken, vragen wij de medewerkers van de juridische diensten en de DSR dan ook om ons interessante rechtspraak m.b.t. arbeidsrecht en sociale zekerheid mee te delen.

We ontvangen graag alle interessante vonnissen en arresten op de sociale studiedienst van het ABVV, t.a.v. Hilde Duroi en Jean-François Macours, Hoogstraat 42, 1000 Brussel

(e-mail: hilde.duroi@abvv.be; jean-francois.macours@abvv.be).

Alvast dank voor de medewerking!

ECHO REGIO'S

Een onverwachte tweede uitgave

Samen met François LAGASSE publiceerde Michel PALUMBO, advocaat-generaal bij het Arbeidshof te Brussel onlangs de tweede uitgave van het Handboek sociaal strafrecht (Larcier).

Arbeidsrecht wordt meestal beschouwd als een «beschermingsrecht» ingevoerd om de «zwakste» (de loontrekkende) tegen de «sterkste» (de werkgever) te beschermen. Sociaal strafrecht is het repressieve middel van dit «beschermingsrecht». Het is er vooral op gericht de werkgever te verplichten de sociale wetgeving na te leven en heeft het uitbouwen van de sociale wetgeving ondersteund.

Sociaal strafrecht is de laatste jaren sterk geëvolueerd rond meerdere aspecten: burgerlijke vordering als gevolg van een

misdad, voortgezette inbreuk, toepassing van het begrip 'redelijke termijn', evolutie van de wetgeving m.b.t. de administratieve boetes, aanzienlijke ontwikkeling van de repressieve maatregelen tegen mensenhandel, diverse interpretaties van de bepalingen m.b.t. de strafrechtelijke aansprakelijkheid van de rechtspersonen.

De auteurs, twee ervaren specialisten terzake uit het Brussels, hebben die evoluties bekeken en baseerden zich daarbij op 3 klassieke rechtsbronnen: de wetgeving, de rechtsleer en de rechtspraak. De meest recente publicaties en rechterlijke uitspraken, in de drie landstalen, worden briljant toegelicht in het handboek.

eric.buysens@abvv.be

De vakbond in de stad!

Het Brussels ABVV lanceert een campagne voor inter-professionele actie rond 4 thema's:

- *Het gebrek aan scholen doet de segregatie in het onderwijs nog toenemen;*
- *Een niet aflatende discriminatie, 10 jaar na de zaak ADECCO (oktober);*
- *De overheidsopdrachten voor diensten en de kwaliteit van het werk (november);*
- *Het ontluiken van een kapitalisme... zonder ondernemingen? (december)*

Eerste ontmoeting over het recht op onderwijs: woensdag 28 september om 9 uur op het Roupeplein in Brussel.

Vlaams Stakeholderforum Rio+20

De Vlaamse overheid organiseert een stakeholderforum om de Vlaamse stakeholders en het middenveld in het Rio+20 proces te betrekken.

Het internationale Stakeholderforum, dat stakeholders wereldwijd bij het beleid voor duurzame ontwikkeling betreft en UNEP, het VN programma voor het Leefmilieu, zullen er het woord nemen.

In een tweede deel zullen met de stakeholders een aantal workshops over specifieke thema's plaatsvinden. Tot slot wordt een debat opgezet over een groene en duurzame economie in Vlaanderen.

Programma:

- Inleiding door Minister President Kris PEETERS of een kabinetsmedewerker
- Dagvoorzitter en moderator: Dirk BARREZ
- Keynote speech door Derek OSBORN, Stakeholderforum Rio +20
- Vlaamse voorbereidingen Rio +20, Vlaams Beleid Duurzame Ontwikkeling
- UNEP toelichting: Green Economy Initiative
- Advies Rio +20 door de Strategische Adviesraden
- Thematische Workshops met Stakeholders en middenveld
- Debat over een Groene en Duurzame Economie met o.a. Caroline COPERS (Vlaams ABVV), Stephan CSOMA (Umicore), Bogdan VANDENBERGHE (11.11.11), Hans BRUYNINCKX (Bond Beter Leefmilieu) ...

Wanneer:

maandag 3 oktober 2011

Meer info: www.serv.be

Autofiscaliteit: echt vergroenen en sociaal bijsturen

Op 15 juli 2011 keurde de Vlaamse regering een wijziging goed van de belasting op de inverkeersstelling (BIV) van personenwagens. De ministers MUYTERS (N-VA) en SCHAUVLIEGHE (CD&V) verdedigden deze maatregel omdat die het wagenpark zou vergroenen. Het ontwerp moet nog wel naar het parlement.

De huidige BIV wordt berekend op het vermogen van de motor (fiscale PK of Kw). Het nieuwe voorstel verlaat deze piste en baseert zich op Euronorm, CO2-uitstoot, roetfilter, brandstofsoort en de leeftijd van de wagen. Op het eerste zicht zijn dit belangrijke parameters om het wagenpark milieuvriendelijker te maken.

Het addertje zit echter onder het gras. In de nieuwe formule wordt een forfaitair basisbedrag aangerekend voor alle wagens (uitgezonderd elektrische) die ervoor zorgt dat alle wagens van de kleinste categorie meer zullen moeten betalen.

Budgetneutraliteit was voor de overheid een duidelijke randvoorwaarde. De inkomsten blijven dus ongeveer even hoog, maar de voorspellingen laten wel zien dat er een duidelijke verschuiving optreedt: tweedehandswagens zouden veel meer moeten bijdragen en ook de nieuwe kleine en gezinswagens betalen grossomodo meer.

De winnaars zijn de auto's met een hoge fiscale pk, een grote vervuilende motor dus. Hoewel ze veel meer vervuilen dan

gemiddeld zullen ze het grootste voordeel kunnen doen.

- Voor een Citroën Berlingo (benzine) betaalt u nu 61,50 euro BIV en zal u in het nieuwe systeem 804,33 euro moeten betalen (= maal 13 !).
- Voor een BMW 5-serie betaalt u nu tot 4957 euro en dat daalt tot 664,31 euro.

Gemiddeld zal de BIV voor een Citroën C3, een Renault Clio, een Ford Fiësta maal 4 gaan; voor de luxewagens van Mercedes, Audi en BMW zal de BIV meer dan halveren. Het klopt dat de constructeurs van deze laatste wagens reeds inspanningen deden om hun wagenpark te 'vergroenen', maar de naakte cijfers tonen aan dat ze nog steeds meer CO2 uitstoten dan het gemiddelde van 140gr/km, terwijl die kleine wagens dat niet doen. De hervorming is dus allesbehalve groen of sociaal.

Het Vlaams ABVV is niet tevreden met deze hervorming van de BIV en vraagt dat de Vlaamse regering zich houdt aan haar eigen regeerakkoord. Daarin staat dat men een bonus/malus zou invoeren op de BIV naargelang de milieuprestaties. Bovendien vragen wij dat de bedrijfswagens ook belast worden op basis van hun milieuprestaties want zij vallen voorlopig niet onder deze regelgeving. Een echte vergroening krijgen we maar als we de grootste vervuilers aanpakken en de milieuvriendelijke wagens belonen.

bneyens@vlaams.abvv.be

Woon - werkverkeer

Woon-werkverkeer is voor ieder van ons belangrijk en daarom heeft het Vlaams ABVV dit ook opgenomen in het PACT2020 tussen de Vlaamse regering, de sociale partners en het middenveld.

In de combinatie arbeid en gezin is het van belang dat we veilig, snel en kwalitatief kunnen gaan werken. Voormalig minister Kathleen VAN BREMPT richtte een Pendelfonds op om innovatieve projecten te subsidiëren inzake woonwerkverkeer. Hieruit kwamen al zeer diverse voorstellen. De meest spraakmakende zijn uiteraard de projecten in de havengebieden van Gent (Max Mobiel) en Antwerpen (I-bus + Max-Mobiel linkeroever).

Deze projecten leren ons dat voor mobiliteit een bedrijfs- en mogelijk sectoroverschrijdende werking een meerwaarde kan bieden. Het is natuurlijk niet evident om hiervoor te zorgen, maar we moeten ons hierop ook syndicaal voorbereiden. Minister CREVITS (CD&V) bereidt immers een "shuttledecreet" voor om bedrijventerreinen beter te ontsluiten buiten het klassieke openbaar vervoer om. Het Vlaams ABVV participeert daarom ook in het E-cosmosproject, samen met Duitse, Spaanse en Italiaanse kameraden om te leren van de beste praktijken inzake woon-werkverkeer.

bneyens@vlaams.abvv.be

Overheveling van de kinderbijslag: een stand van zaken

De nota van de formateur bevestigt het beginsel m.b.t. de integrale overheveling van de kinderbijslag:

- Het recht op kinderbijslag wordt in de Grondwet verankerd;
- De overheveling van kinderbijslag en geboortepremies naar de Gemeenschappen. In Brussel krijgt de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie (GGC) de uitsluitende bevoegdheid, zodat Nederlandstaligen en de Franstaligen dezelfde rechten behouden;
- Integraal communautariseren van de kinderbijslag (voor een bedrag van € 5,822 miljard);
- De financiering blijft federaal, de verdeling van de middelen gebeurt aan de hand van de huidige 'verbruik' van elke deelstaat;
- Het verschil tussen loontrekkenden en zelfstandigen wordt nog vóór de overheveling weggewerkt;
- De overgehevelde middelen stemmen overeen met de huidige uitgaven van elke deelstaat. In de toekomst zullen de middelen evolueren aan de hand van de consumptieprijsindex en van de aangroei van de bevolking in de leeftijdscategorie 0-18 jaar in de deelstaat;
- Het FCUD, dat de kinderopvangstructuren financiert, wordt opgedoekt en 77,6 mio€ wordt onder de Gemeenschappen verdeeld.

De nota van de formateur bevestigt grotendeels de voorstellen die J. VANDE LANOTTE vroeger al deed, zij het dan minder gedetailleerd (ongetwijfeld om ruimte voor onderhandelingen te laten en toch de belangrijkste lijnen erdoor te krijgen).

In dit stadium

Enkele positieve punten:

- De voorgestelde verdeelsleutel m.b.t. de middelen.
Een verdeling op basis van de reële uitgaven van elke deelstaat, zou

garanderen dat er rekening wordt gehouden met de verschillen verbonden aan het sociaal-economisch statuut van de desbetreffende bevolkingsgroepen (een eis van het ABVV);

- Het wegwerken, nog vóór de overheveling, van de verschillen tussen werknemers- en zelfstandigenstelsel.

Deze timing waarborgt dat de enveloppe de nodige middelen zal bevatten.

Minder positief:

- Het verschil in behandeling m.b.t. de overheveling van de kinderbijslag en het FCUD.
De kinderbijslag zou naar de Gemeenschappen overgeheveld worden met, voor Brussel, uitsluitende bevoegdheid van de GGC. Wat in feite zou neerkomen op een regionalisering van de bevoegdheid, waarbij het akkoord van Sint-Kwintin op de «overblijvende» bevoegdheid van toepassing zou zijn. Het FCUD zou daarentegen gecommunautariseerd worden;
- Bij de inschatting van de betrokken middelen wordt geen rekening gehouden met de (belangrijke) bedragen, nodig om de werkings- en betalingskosten te dekken (zowel voor kinderbijslag als voor het FCUD);
- De koppeling van de evolutie van de middelen aan de evolutie van het aantal kinderen van 0 tot 18 jaar, wat de deelstaten volledig zou responsabiliseren voor de leeftijdscategorie van 18 tot 25 jaar

Ten slotte is er onzekerheid over volgende punten:

- de federale financiering (sociale bijdragen of fiscaliteit);
- de financiering van de harmonisering van de kinderbijslag (bijdragen van de zelfstandigen of tussenkomst vanwege de Staat);
- het behoud van het paritair beheer.

anne.tricot@fgtb-wallonne.be

Studiedag van de Cepag

«Le travail, une question politique» (werk, een politieke aangelegenheid)

Onderbezette diensten, individuele evaluaties die stress bezorgen, resultaatgebonden premies, onmogelijke doelstellingen, veiligheidsrisico's, het spook van de werkloosheid, risico's voor de lichamelijke en geestelijke gezondheid,... De werkvoorwaarden worden er steeds slechter op, maar dit is niet altijd even zichtbaar. Een ernstig verschijnsel, dat sommige werknemers tot zelfmoord drijft, dat onze maatschappij ondermijnt, maar niet eens erkend wordt. Wie heeft hier baat bij? Waarom dit stilzwijgen?

Op deze studiedag krijgt arbeid opnieuw een centrale plaats in de krachtsverhoudingen, worden de banden tussen arbeid en kapitaal ontleed en de mechanismen die leiden tot vervreemding en uitbuiting blootgelegd.

Wanneer? Vrijdag 7 oktober 2011 van 9.30 tot 16.30 uur

Waar? Espace Solidarité – Rue de Namur, 47 – 5000 Beez

Inschrijven?

dominique.losson@cepag.be,
tel: 081 86 51 54

Info en programma:
www.cepag.be

TV-uitzending: «Waar is het geld naartoe?»

Overal in Europa (ook in België) worden soberheidsmaatregelen getroffen en moeten de werknemers opdraaien voor de crisis, hét gepaste moment dus om enkele waarheden in herinnering te brengen.

Ons land wordt er niet armer op, integendeel. Toch zijn de ongelijkheden nooit zo groot geweest. De verdeling van de rijkdom valt in het nadeel van de werknemers uit, terwijl de aandeelhouders een steeds groter aandeel van deze rijkdom krijgen.

In tegenstelling tot wat bepaalde werkgevers en ook de rechterzijde beweren, swingen de lonen van de werknemers de pan niet uit. Maar wel de inkomsten van aandeelhouders, de toplonen van CEO's en traders. Deze «ontsporing van het aandeelhouderschap» legt een handicap op het economisch herstel, is een rem voor loonsverhogingen en werkgelegenheid. Tijd dus om de werknemers te geven waar ze recht op hebben.

De uitzending «Regards FGTB» heeft het over de solidaire, sociaal rechtvaardige en economisch haalbare oplossingen die het Waals ABVV voorstelt in zijn campagne «Où est passé l'argent?».

De uitzending van het Waals ABVV, verzorgd door de CEPAG, wordt uitgezonden op zaterdag 24 september om 10 uur op la Une, heruitzending op woensdag 28 september om 23u15 op la Deux (heruitzending van een fragment van 10 min. op donderdag 6 oktober, na JT dernière op la Une).

Voorstel van Richtlijn CCTB: KAN BETER!

Studievoormiddag over werknemers-mobiliteit en sociale zekerheid

Het ABVV organiseert een studievoormiddag waarop Mireille JOURDAN, advocate, en Henri LOURDELLE, consulent bij het EVV, het algemeen kader van de coördinatieverordeningen en de nieuwe bepalingen van de nieuwe Verordeningen 883/2004 en 987/2009 zullen voorstellen, alvorens in te gaan op de situatie van onderdanen van derde landen. Tijdens deze ochtendsessie zullen ook voorbeelden uit de praktijk en geschillen worden bekeken.

Datum: dinsdag 4 oktober (9 -13u)

Plaats: RSZ,
Victor Hortaplein 11,
1060 Brussel

Inschrijvingen:
bij antonella.afeo@abvv.be

De Europese Commissie (EC) diende onlangs een ontwerp van richtlijn in betreffende een gemeenschappelijke geconsolideerde heffingsgrondslag voor de vennootschapsbelasting (CCTB of Common Consolidated Tax Base).

De EC ontwikkelt hier een zuivere 'interne markt-benadering', gericht op het aanmoedigen van fiscale concurrentie tussen de EU-lidstaten.

Volgens de EC «zal de voorgestelde gemeenschappelijke aanpak de samenhang van de nationale belastingstelsels garanderen, maar de belastingtarieven niet harmoniseren. Eerlijke concurrentie op het gebied van belastingtarieven moet worden aangemoedigd. Dankzij tariefverschillen kan een zekere mate van belastingconcurrentie op de interne markt worden behouden; eerlijke belastingconcurrentie op basis van tarieven zorgt immers voor meer transparantie en geeft de lidstaten de mogelijkheid om bij de vaststelling van hun belastingtarieven rekening te houden met hun concurrentieklimaat en budgettaire behoeften.»

Terwijl de budgettaire regels voor de verschillende lidstaten nog zwaarder aan het worden zijn (o.a. in het kader

van het Economisch Bestuur van de EU) onderstreept de EC de zagezegde voordelen van belastingconcurrentie tussen de lidstaten. Met dit voorstel weigert de EC de kans te grijpen voor een harmonisering van de belastingtarieven.

Het ontwerp doet bovendien een aantal vragen rijzen (één belastingdienst of "one stop shop": hoe? Problemen voor de administraties en de lidstaten, verschillende juridische definities van meerdere punten,...).

Kortom, ook al gaat dit voorstel voor een gemeenschappelijke geconsolideerde heffingsgrondslag voor de vennootschapsbelasting de goede richting uit, toch «zondigt» dit i.v.m. 2 essentiële punten: er is geen minimumtarief, het stelsel is optioneel.

Indien beide tekortkomingen niet verholpen worden, kan de concretisering van dergelijke ontwerprichtlijn alleen maar leiden tot een verscherping van de fiscale concurrentie tussen de lidstaten en tot een verslechtering van de bijdrage van de bedrijven aan de overheidsfinanciën.

Het ABVV zal het nodige doen om zijn eigen benadering in dit zeer belangrijk dossier mee te geven.

christophe.quintard@abvv.be

INTERNATIONALE RELATIES

Schending van vakbondsrechten

- Op 6 september werd de verjaardag van de onafhankelijkheid van Swaziland gevierd. Naar aanleiding hiervan werd een internationale actiedag gepland om de schendingen van vakbonds- en mensenrechten aan te klagen, evenals het gebrek aan democratie in dit land. Het ABVV ging samen met het IVV bij de ambassadeur een protestbrief afgeven.

- Meerdere maanden na de omwenteling in Egypte en ondanks veranderingen in positieve zin, is het ABVV nog steeds ongerust: de wetten die de vakbondsvrijheid aan banden leggen, bestaan nog steeds. In een brief aan de Eerste Minister, Essam SHARAF, delen wij onze ongerustheid hierover mee.

Ontwapenen om te ontwikkelen

Een delegatie van de vredesbewegingen, van ABVV, ACW en professor internationale politiek SAUER (UA) had op 23 augustus een onderhoud met premier LETERME en minister van Buitenlandse Zaken VANACKERE. Het initiatief ging uit van Abolition 2000, het netwerk voor nucleaire ontwapening. We verwachten van de Belgische regering een duidelijker en actiever engagement om de Amerikaanse kernwapens uit België weg te krijgen.

De stationering van Amerikaanse kernwapens op Europese bodem is een anachronisme, de verwijdering ervan is noodzakelijk en politiek haalbaar. De NAVO bekijkt momenteel zijn kernwapenbeleid in het kader van de Deterrence and Defence Posture Review. Op de volgende NAVO-top in mei 2012 in Chicago moet het resultaat daarvan worden goedgekeurd. Wij vragen dat de bevoegde ministers duidelijke richtlijnen geven aan de Belgische NAVO-ambassadeur en andere

vertegenwoordigers bij de NAVO om actief te werken aan de terugtrekking van de Amerikaanse kernwapens uit Europa.

Ministers LETERME en Vanackere gaven toe dat onze eisen en argumenten helemaal niet radicaal of extreem zijn. VANACKERE stelde dat nucleaire ontwapening niet alleen een ideaal maar ook een politieke doelstelling van de regering is.

Eerder dit jaar ondertekende Eddy VAN LANCKER, federaal ABVV secretaris, samen met meer dan 150 vertegenwoordigers van middenveldorganisaties, vakbonden, academici en politici de platformtekst 'Ontwapenen om te ontwikkelen' van Abolition 2000. Hierin wordt gepleit voor de onmiddellijke verwijdering van de kernwapens uit Kleine Brogel en een kernwapenvrij Europa tegen 2015. Dat maakt het brede maatschappelijke draagvlak voor de eisen van de vredesbeweging duidelijk.

Meer info op: www.abolition2000.be

els.dirix@abvv.be